

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

Св. Інокентій
(Кульчицький), перший
Єпископ Іркутський
(близько 1680 - 1731)

St. Innocent
(Kulchyts'kyy), first
Bishop of Irkutsk (c. 1680-
1731)

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Кутах
kutash@unicorne.org

**«Пресвята Тройця радується Тобою,
Святий Владико Інокентію!»**

На 9-го грудня за григоріянським календарем (це - 26-го листопада за юліянським) ми святкуємо пам'ять ще одного чудового Святого, якого дав Христу-Господу народ України. Це – Святитель Інокентій, перший Єпископ м. Іркутська в Сибірі.

Народився, як Іван Кульчицький у визначній шляхетській сім'ї на Чернігівщині в Україні близько 1680 р. Навчався у славній Київській Духовній Академії і прийняв чернечий постриг у Києво-Печерській Лаврі з іменем Інокентій скоро по закінченню студій десь у р. 1708. Молодий монах виявився дуже здібним і його скоро висвятили й послали викладати в Слов'яно-Грецькій-Латинській Академії у Москві в р. 1710.

**“The Trinity delights in you, O Holy
Bishop Innocent.”**

On December 9 on the Gregorian Calendar (which is November 26 on the Julian) we celebrate the memory of another of the marvelous Saints offered to Christ by the people of Ukraine. It is that of St. Innocent, the first Bishop of Irkutsk in Siberia.

He was born Ivan Kulchyts'kyy to a distinguished aristocratic family in the Chernihiv region of Ukraine about the year 1680. He attended the prestigious Kyiv Spiritual Academy and accepted monastic tonsure in the Kyivan Monastery of the Caves taking the name Innocent, shortly after his graduation in about 1708. The young Monk was clearly very talented and was soon ordained and sent to teach at the Moscow Slavonic-Greek-Latin Academy

Київську Митрополію передали в юрисдикцію Церкви Московської в р. 1686 і амбітний Цар Петро завзято намагався піднести культурний рівень своєї імперії до решта Європи. Він для цього часто користався з талантів українського Духовенства бо ж ці в більшості були більш широко мислячими чим московське.

Курс життя Інокентія розвивався блискавично. Через 4 роки він став префектом Академії, в якій викладав. У р. 1719 він ще вище піднявся в славі й вигоді. Його перенесли до Свято-Олександро-Невської Лаври в Петербурзі, прекрасному новому місті, яке будував Цар Петро. Назначили його й головним Духовником московської флоти а тоді й Намісником Лаври. У р. 1721 його висвятили на Єпископа Переяславського.

А тоді Інокентій прийняв вирішальний крок: покинути вигідне життя професора-духовного-адміністратора з похвалами та прийняти виклик місіонерської праці на далекому Сході. Після року подорожі він дійшов до кордону Китаю але туди його не впускали декілька років. Він жив у великих злиднях, не маючи змоги виконати своє призначення, бездомний, безробітний на тисячі кілометрів віддалений від рідних земель.

Та це був час глибокого духовного просвітлення для Інокентія. Він вирішив, що в нього - покликання обслуговувати людей серед яких знаходився. Став він першим Єпископом ново створеної Єпархії Іркутської у Сибірі і занурився у цій праці. Чомусь фінанси для його трудів не прибули від імперії майже до кінця його життя за 4 роки від його служіння Єпископом Іркутським.

Та впродовж тих 4-ох літ Інокентій визначався, як Душпастир, турбуючись потребами пастви як духовними так і фізичними. Хоч і не мав фінансової підтримки імперії все одно відкрив і провадив дві школи – монгольську та російську через свій Монастир Св.

in 1710.

The Metropolia of Kyiv had come under the jurisdiction of the Church of Moscow in 1686 and the ambitious Tsar Peter was determined to bring his empire up to European standards. Talented Ukrainian clergy, who were usually a good deal more broad-minded than their Russian colleagues, were often key players in the Tsar's plans for this.

Innocent's accession was stellar. Within 4 years he was made prefect of the Academy in which he taught. In 1719 he moved even closer to glory and comfort. He was transferred to the St. Alexander Nevsky Lavra in St. Petersburg, the glittering new city constructed by the Tsar. He was named the chief Pastor of the Moscow fleet and then made vice-rector of the Lavra. In 1721 he was consecrated Bishop of Pereyaslav.

Then Innocent made a fateful decision: to relinquish the comfortable life of an acclaimed professor-priest-administrator and take up the challenge of mission work in the far East. After a year's travel he arrived at the border of China, but was denied entry for several years. He lived in poverty and great want, unable to fulfill his appointment, homeless, unemployed and thousands of kilometers away from his native land.

However it was a time of spiritual enlightenment for Innocent. He decided that he would minister to the people where he found himself. He became the first Bishop of the newly-created Eparchy of Irkutsk in Siberia and threw himself into his work. Curiously, the financial support for his work did not come from the empire until just before his repose within 4 years of his service as Bishop of Irkutsk.

During those four years St. Innocent distinguished himself as a Pastor, caring for the needs of his flock, both spiritual and physical. Without the financial

Вознесіння. На весні 1728 р. околицю Байкал загрожував голод через посуху. Владика Інокентій наказав служити Молебень під кінець кожної Літургії аж до Свята Пророка Іллі (2-го серпня), якого Молитви принесли кінець 7-ом рокам посухи в Ізраїлі. Ці моління здобули нагороду у виді великого спаду дощу саме в день, якого призначив Св. Інокентій – на Свято Пророка Іллі.

Роки злиднів і слабке здоров'я привели до впокоєння Св. Інокентія у Господі на 9-го грудня 1731 у ранньому віці 51 літ. Похоронили його тіло під Престолом дерев'яної Церкви Монастиря. Був вогонь десь в р. 1766 та він не пошкодив тілу і знайшли, що воно – нетлінне. Стільки чуд відбулося внаслідок його заступництва, що його прославили Святим у р. 1804.

Та цим випробовування Святого не закінчилися. Його Мощі конфіскували Більшовики у р. 1921, надіючись доказати ними, що нетлінність Мощів спричинена якимись особливими процедурами зі сторони церковних провідників, які бажали цим обдурити вірних. Та їхні намагання не принесли бажаного результату і вони вирішили проголосувати, що деякі тіла проходять «природну муміфікацію» і виставляли Мощі Святого у різних музеях під назвою «Сибірська мумія». Це випробовування закінчилося 2-го вересня 1990, коли його Мощі повернули до Кафедрального Собору у Знаменському Жіночому Монастирі в Іркутську на превелику радість вірних.

Нехай Бог заступництвом Його смиренного та ревного Слуги Св. Інокентія, першого Єпископа Іркутського завжди допомагає нам посвячувати все своє життя на служіння Йому у часах добрих і злих, завжди пригадуючи те, що «Бог у всьому діє на добро для тих, що люблять Його та що покликані за Його намірами» (Римлян 8:28). Амінь.

support of the empire he still managed to open and run two schools, one in Mongolian and one in Russian through his Holy Ascension Monastery. In the spring of 1728 the Baikal region was threatened by famine due to drought. Bishop Innocent decreed that a Moleben' be served at the end of each Liturgy to end at the Feast of St. Elias (August 2), whose prayers brought rain to Israel after 7 years of drought. These prayers were rewarded by a huge rainfall on the very day St. Innocent had designated – the Feast of St. Elias.

Years of want and fragile health led to St. Innocent's falling asleep in the Lord on December 9, 1731, at the early age of 51 years. His body was interred under the Holy Table of the wooden Church of the Monastery. A fire, sometimes in 1766, did not harm the body and it was discovered to be incorrupt. So many miracles ensued as a result of his intercession that he was canonized in 1804.

More trials were ahead for the Saint. His relics were confiscated in 1921 by the Bolsheviks, who hoped to prove by them that Saints' relics were rendered seemingly incorrupt as a result of some special processes done by Church authorities to deceive the faithful. Their efforts were fruitless and they decided to proclaim that some bodies could undergo a "natural mummification" and put St. Innocent's body on exhibit in various museums with the simple title of "Siberian mummy". This trial came to an end on September 2, 1990, when his relics were restored to the Cathedral in the Women's Monastery of the Sign in Irkutsk to the joy of the faithful.

May God, by the intercessions of His humble and zealous servant, St. Innocent, first Bishop of Irkutsk, ever help us to dedicate all our lives to His service in good times and in bad, recognizing that "in all things God works for the good of those who love Him, who

	have been called according His purpose” (Romans 8:28). Amen.
--	---

Edited December 10, 2011